

استفاده از فرازبان برای طراحی و توسعه پاسخ های ریسک ها

© May 2006, Dr David Hillson PMP FAPM

david@risk-doctor.com

جهت درک کامل ریسک شناسایی دلایل ایجاد آن به همان اندازه اهمیت دارد که شناسایی تاثیراتش. مدیریت ریسک می تواند با جداسازی دلیل-ریسک-تاثیر در یک توصیف سه بخشی بدین شکل: "به دلیل <یک یا چند دلیل>، <ریسک> ممکن است روی دهد، که منجر به <یک یا چند تاثیر> خواهد شد." این توصیف ساختمانده تنها ما را از تعریف ریسک مطمئن می سازد بلکه برای طراحی و توسعه پاسخهای ریسک ها نیز می تواند مفید باشد.

چهار نوع پاسخ به ریسک پایه وجود دارد:

1. پاسخ های تندرو، که یا از یک خطر بوسیله خنثی و نشدنی کردن آن اجتناب می کنند و یا از یک فرصت بوسیله عملی سازی قطعی آن بهره برداری می کنند.
2. ایجاد یک شخص سوم برای مدیریت ریسک: انتقال یک خطر و یا تقسیم کردن یک فرصت.
3. تغییر اندازه یک ریسک: کار کردن روی احتمال وقوع و/یا تاثیر ریسک جهت کاهش خطر یا افزایش فرصت.
4. پذیرفتن ریسک های باقی مانده که نمی توانند پیشاپیش مدیریت شوند: پذیرفتن یک خطر یا یک فرصت.

هر یک از این استراتژی ها می تواند با یک ساختار دلیل-ریسک-تاثیر مرتبط شود. برای خطرات (یعنی ریسک ها با تاثیر منفی) بدینگونه خواهد بود:

- اجتناب می تواند با از بین بردن یا تغییر یک دلیل انجام شود، یا با قطع ارتباط ریسک با دلیل به گونه ای که دیگر ایجاد آن ریسک ممکن نباشد. برای مثال ممکن است ریسک هایی که از کمبود تخصص ناشی می شوند با برون سپاری یا شراکت اجتناب شوند. ریسک تغییر نرخ ارز می تواند با استفاده ی صرف از واحد پول محلی از بین برود.
- انتقال، گرچه ریسک را مستقیماً تغییر نمی دهد ولی با درگیر کردن دیگران در مدیریت ریسک آن را مهار می کند.
- کاهش احتمال یک خطر با ضعیف سازی ارتباط آن با دلیل، یا کمینه کردن تاثیر منفی با پیگیری ارتباط ریسک با تاثیر. برای مثال می دانیم که استفاده از یک تامین کننده، ریسک بدفهمی نیازمندی ها را ایجاد می کند. کارگاه های آشناسازی می تواند برای کاهش احتمال این ریسک برگزار شود.
- پذیرش روی تاثیر تمرکز می کند - تشخیص اینکه برخی ریسک ها قابل کنترل نیستند و ممکن است اتفاق بیافتند. این استراتژی ممکن است به سادگی مبالغ احتمالی ای را به این ریسک تخصیص دهد تا تاثیرات منفی آن را بپوشاند، یا می تواند برنامه عقب نشینی خاصی را برای زمانی که ما بد شانسی بیاوریم و این ریسک اتفاق بیافتد طراحی و اجرا نماید.

Risk Doctor Briefing

برای فرصت‌ها نیز افکار مشابهی کاربرد دارد:

- بهره‌برداری از فرصت‌ها با اهرم کردن دلیل‌ها به گونه‌ای که فرصت مورد نظر ایجاد شود. برای مثال می‌توان یک تصمیم مثبت برای در نظر گرفتن یک مورد انتخابی در دامنه پروژه اتخاذ نمود که منافع اضافی را ایجاد کند.
- تسهیم یک فرصت، بخش ریسک زنجیره‌ی دلیل-ریسک-تأثیر را از طریق درگیر کردن دیگران در مدیریت ریسک پیگیری می‌کند، شاید از طریق تسهیم شراکتی ریسک یا قرارداد محرک و برانگیزاننده.
- افزایش فرصت با قوی کردن ارتباط آن با دلیل که منجر به افزایش احتمال خواهد شد و یا با نیرومندی ارتباط آن با تأثیر برای بیشینه کردن تأثیر مثبت آن انجام می‌شود. اگر تبلیغ یا نمایشی تجاری فرصت ایجاد بازارهای جدید را باعث می‌شود، برای بیشینه سازی قابلیت دید و جاذبه تبلیغ می‌توان اقداماتی انجام داد.
- پذیرش اینکه روی یک فرصت نمی‌تواند پیشاپیش تأثیر گذاشت بدین معنی است که توجه روی تأثیر متمرکز می‌شود. ممکن است مبالغه احتمالی برای به دست آوردن سود تأثیرات مثبت تخصیص داده شود یا یک برنامه عقب‌نشینی خاص برای استفاده می‌تواند برای زمانی که ما خوش شانس بودیم و فرصت اتفاق افتاد طراحی و توسعه شود.

ارزش فرازبان ریسک در شناسایی ریسک در مقالات گذشته بررسی شد. حالا همان تکنیک می‌تواند چارچوبی برای طراحی و توسعه پاسخ‌های مناسب به ریسک‌ها (هم شامل فرصت‌ها و هم خطرات) تهیه کند و ما را مطمئن سازد که اقدامات به طور مؤثر می‌توانند نتایج مطلوب را ایجاد کند.

To provide feedback on this Briefing Note, or for more details on how to develop effective risk management, [contact the Risk Doctor \(info@risk-doctor.com\)](mailto:info@risk-doctor.com), or [visit the Risk Doctor website \(www.risk-doctor.com\)](http://www.risk-doctor.com).